

[Koch.]

omkring i landet fik en ligelig betjening med jordemoderassistance, og det forekommer derfor naturligt, man tager dette skridt. Socialdemokratiet kan derfor helt tilslutte sig det også ud fra det principielle synspunkt, at man finder det rigtigt, at personale, der er ansat inden for væsentlige dele af sundhedsforsorgen, er under offentlig ansættelse.

Endvidere betyder forslaget om svangerskabshygijne og fødselshjælp i konsekvens af den offentlige ansættelse, at man giver adgang til vederlagsfri fødselsbetjening på sygehus eller på anden offentlig institution og til vederlagsfri jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet samt ret til vederlagsfri forebyggende helbredsundersøgelse hos jordemoderen under graviditeten. Også dette princip kan vi give vor fulde tilslutning, ikke mindst fordi ordningen smidiggøres, således at man nu vil kunne give hjælpen mere efter behov og ikke efter et bestemt antal, der er fastlagt i loven.

Medens man således i lovforslaget udtrykkeligt bestemmer, at det bliver amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner, der får pligt til at løse disse opgaver, fastlægger man ikke nærmere i lovforslaget, hvordan disse opgaver skal løses. Her er tanken den, at de enkelte kommuner skal udarbejde planer for, hvordan de ønsker at løse opgaverne, og så skal disse planer godkendes af indenrigsministeriet. Jeg tror, dette princip er rigtigt og åbner mulighed for en vis smidig tilpasning de enkelte steder i landet.

I den betænkning, der ligger til grund for forslaget, er der nærmere redegjort for nogle retningslinjer, hvorefter ordningerne skal tilrettelægges, og jeg forstår på bemærkningerne til lovforslaget, at indenrigsministeren i det væsentligste er enig i disse retningslinjer. Deraf fremgår det, at hovedsigtet med tilrettelæggelsen af ordningen vil være, at man vil søge at sikre, at der alle steder i landet bliver mulighed for fødsel på institution i det omfang, folk ønsker det. Her er i dag meget væsentlige forskelle forskellige steder i landet, og vi finder i socialdemokratiet, at det er rigtigt, at man ved den fremtidige planlægning sigter mod, at landet på dette område bliver dækket ligeligt.

I retningslinjerne går man endvidere ud

fra, at jordemødrene skal samles i nogle selvstændige centre, hvor man forestiller sig der skal ansættes 6-7 jordemødre, og at den nærmere planlægning af jordemoderordningen skal henhøre under amtskommunens sygehusudvalg. Det har den fordel, at planlægningen på dette område kan koordineres med sygehusplanlægningen, hvilket selvfølgelig er naturligt.

Men det rejser også visse problemer. For det første kan man vel spørge, og det strejfes også i bemærkningerne, om det på lang sigt er rigtigt på dette område at oprette selvstændige centre, om man ikke bør prøve at integrere det med andre centre, sociale centre, sundhedscentre, som skal laves i amtskommunerne. Det fører over i diskussionen om hele problemstillingen om grænsedragningen mellem socialforsorgen og sundhedsforsorgen. Det har folketingset jo haft anledning til at drøfte ved adskillige lejligheder i den senere tid, og jeg tror, der er grund til at henstille, at det udvalg, som socialministeren har nedsat, det såkaldte Wechselmannudvalg, der netop skal se på grænsedragningen på det lokale plan mellem sundhedsforsorgen, socialforsorgen og de praktiserende læger, måske fremskynder sit arbejde. Her ligger store problemer, problemer, som for øvrigt også i høj grad gør sig gældende i centraladministrationens tilrettelæggelse på det pågældende område.

Den ordning, som man således tænker sig etableret, passer ikke helt på forholdene i det københavnske område, og det skyldes jo netop, at man i det københavnske område i det allervæsentligste har institutionsfødsler. Det var måske værd at se lidt på, hvordan ordningen er tilrettelagt i København, fordi den vel kan danne mønsteret for det øvrige land, når man er nået dertil, at institutionsdækningen for fødsler også er kommet op på det københavnske niveau i det øvrige land.

Endvidere er der måske grund til i udvalget at se lidt nærmere på hele problemet om uddannelse af jordemødrene og samspillet med de andre uddannelser, som findes inden for sundhedsvæsenets område.

Endvidere indeholder lovforslaget uden væsentlige ændringer de gældende bestemmelser om svangerskabshygijne, og det betyder bibeholdelse af den aldersgrænse, man har for adgangen til at yde vejledning i anvendelse af svangerskabsforebyggende